N°. 3257. 1858.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden: franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

WOENSDAG [illegible] JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 19 Januarij.

Dikwijls en met reden is er geklaagd geworden over de verregaande onachtzaamheid, waaraan vele buitenlandsche bladen zich schuldig maken, als zij berigten mededeelen uit ons land. Zoo schreef de *Kölnische Zeitung* bij den aanvang des jaars in een overzigt der gebeurtenissen van 1857:

»De (nederlandsche) Kamers betoonden hare zelfstandigheid, naardien zij de Wet op het Onderwijs *verwierpen*, waarna zich de Protestantsche ijveraar Groen van Prinsterer, als een vertoornde Achilles terugtrok in zijn tent."

De *Amsterdamsche Courant* is de eerste geweest om het Duitsche blad te regt te wijzen over zijn misvatting, welke overigens niets meer dan een korrektie-fout kan geweest zijn, want zoo men in het berigt der *Kölnische Zeitung aannamen* in stede van *verwierpen* plaatst, is de vergissing hersteld.

De *Amsterdamsche Courant* zou echter voorzigtig gehandeld hebben, die teregtwijzing aan anderen over te laten. Wanneer men er korrespondenten in den vreemde op nahoudt, die zich per hoofd tot het leveren van een zeker getal opzettelijke onwaarheden schijnen verpligt te hebben, verliest men zijn regt, om zich aan de onnaauwkeurigheden van anderen te ergeren. Wij hebben reeds meermalen de gelegenheid gehad de kwade trouw der korrespondenten van de *Amsterdamsche Courant* aan te toonen. Een nieuw staaltje daarvan is te vinden in haar Nommer van 7n dezer. Men leest daar in een brief van haar Brusselschen korrespondent:

»Naar het schijnt had de rektor-magnificus der Leuvensche Hoogeschool, abbé de Ram, voor deze gelegenheid (de Nieuwjaars-receptie ten hove) eene redevoering in gereedheid, van de sterkste politieke kleur en vol hatelijkheden tegen het liberale bewind; doch de Raad van bestuur van die Katholieke universiteit, die er belang bij heeft met de Regering voorzigtig om te gaan, weigerde zich met deze manifestatie te vereenigen, en aangezien de heer de Ram zijnerzijds onwillig was zijne redevoering te wijzigen, wilde de Raad van bestuur hem niet naar het koninklijk paleis vergezellen, waar dus, in strijd met de gewoonte, op den 1 Januarij geene toespraak namens de hoogeschool van Leuven werd gehouden."

Zooveel regels, zooveel onwaarheden.

Mgr. de Ram, de alom door zijne geleerdheid en gematigdheid hooggeschatte rector-magnificus der beroemde Katholieke Hoogeschool te Leuven, heeft nog nimmer met of zonder deputatie *namens die Hoogeschool* op Nieuwjaarsdag een toespraak tot den Koning van Belgie gaan houden, en deed dit dus ook dit jaar niet. Van verschil van gevoelen tusschen hem en den Raad van bestuur, betreffende een te houden redevoering, kan derhalve geen sprake zijn. Den 5n Januarij is Mgr. de Ram evenwel, zooals alle jaren eenige dagen na Nieuwjaar geschiedt, in bijzonder gehoor bij de Koninklijke familie ontvangen, met wie hij op zeer goeden voet staat. Die jaarlijksche bezoeken legt hij af als privaat persoon, en geensins als rektor van de Leuvensche Hoogeschool.

Het toeval wil echter dat dit jaar Mgr. de Ram, behalve zijn bezoek van 5 Januarij, ook nog op 1° Januarij in zijn hoedanigheid van *President der Koninklijke Belgische Akademie van Wetenschappen*, voor het eerst bij de groote Nieuwjaars-receptie tegenwoordig was, en in *die hoedanigheid en dus geenzins als rector-magnificus der Leuvensche Hoogeschool*, de volgende aanspraak heeft gehouden:

»Sire!

»Een wet des harten, veel meer dan het gebruik, legt leden der Koninklijke Akademie van België den pligt op aan Uwe Majesteit de jaarlijksche schatting harer beden, hulde en gelukwenschen aan te bieden.

»Door Gode te smeeken dat Hij ons nog lang onzen Koning ten welzijn en tot roem des Vaderlands en voor het geluk der koninklijke familie behoude, doen wij niet anders dan den vorm van een gebed en een daad van erkentelijkheid hernieuwen, welke geheel België in het hart en op de lippen heeft.

»De Akademie, den Koning hare hulde brengende, kan niet nalaten zich te herinneren, dat de Koning haar beschermer is.

»Sire, wij zullen alles aanwenden om steeds de eer dier koninklijke bescherming te verdienen, door een diepen eerbied voor onze politieke instellingen en onwankelbare trouw aan Uwen persoon en aan Uwe dynastie.

»Onder Uwe hoede zullen de drie klassen der Akademie niet verzuimen om waardiglijk de vreedzame en nationale zending te vervullen, die haar is toevertrouwd; zij zullen voortgaan met hare pogingen te vereenigen om meer en meer de wetenschappen, letteren en kunsten op den ouden grond van België te doen bloeijen, welken de wijsheid en liefde Uwer Majesteit een nieuw leven gegeven hebben.

»Veroorloof, Sire! dat de uitdrukking onzer hulde gepaard ga met de ontboezeming onzer eerbiedigste heilwenschen.

»De Hemel heeft zich verwaardigd den echt te zegenen van den erfgenaam des troons met de doorluchtige kleindochter der onsterfelijke Maria Therezia, die onze Akademie stichtte.

»Die zegen ontbrak aan het geluk Uwer Majesteit en aan dat der koninklijke familie.

»Een groote en gelukkige gebeurtenis zal weldra vervuld worden; wij begroeten die reeds nu als het voorwerp der zoetste blijdschap des Konings en zijner doorluchtige telgen.

»De hoop en de toekomst van het land vestigen zich op die gebeurtenis, welke de weldaden Uwer Majesteits Regering zelfs onder de [illegible] harer opvolgers in de verre toekomst zal vereeuwigen."

Ziedaar nu de gematigde woorden, door den man uitgesproken, welke volgens de lasterlijke mededeeling van de *Amsterdamsche Courant* een redevoering in gereedheid had, van de *sterkste politieke kleur*, en vol *hatelijkheden* tegen het liberale bewind.

Bij de Londensche bladen zijn zekere personen in dienst, belast met het leveren van straatnieuws, waarvoor zij met een stuiver per regel worden betaald. Deshalve noemt men ze *penny-a-liners*. Wanneer het die brave lieden niet is mogen gelukken getuigen te zijn van een feit, dat der vermelding waardig is, verzinnen zij het een of ander, om het even of daardoor de goede naam van achtingswaardige personen bezoedeld wordt of niet. Wat zal men zeggen? Als de arme slokkers hun getal regels niet leveren, hebben zij niet te eten.

Zou die verschoonende omstandigheid ook kunnen gelden voor den Brusselschen *penny-a-liner* der *Amsterdamsche Courant*?

Het is mogelijk, maar wat tot verontschuldiging te zeggen van de redaktie van een blad dat korrespondentiën plaatst, waarin een der bekwaamste, geachtste en geleerdste personen van België opzettelijk gelasterd wordt?

Een woord over onzen verdienstelijken voorganger en medestander, de *Katholieke Nederlandsche Stemmen*, die reeds zijn 24n jaargang beleeft. Opgerigt door wijlen Le Sage ten Broek, heeft hij niet zonder veel inspanning zijn naam, door de tegenpartij betwist, gehandhaafd en daarvoor het burgerregt in Nederland bevochten. Het was in den tijd, toen de drijvers nog goedvonden, om het Nederlandschap te weigeren aan al wat den naam van Katholiek draagt. De toestand is sinds niet weinig veranderd. Zoo er onder de toenmalige kampvechters tegen de *Katholieke Nederlandsche Stemmen* zijn, die eenig geheugen bezitten, dan kunnen zij thans de bekentenis doen, dat hunne handen vruchteloos gearbeid hebben. Daarom hechten wij aan dien naam, die met de palm der overwinning bekroond uit den langen strijd is getreden, geen geringe waarde.

Een blad staat aan vele wisselvalligheden bloot. Niemand worstelt 24 jaren door, zonder dat hij verschillende lotsverwisselingen ondergaat. Dat was ook het doel der *K. N. Stemmen*. Onder vele jaren van voorspoed en bloei mengden zich nu en dan eenige dagen van tegenspoed, die het met zooveel talent en kennis tot stand gebragte en voortgezette weekblad schokten en in zijn bestaan bemoeijelijkten. Desniettegenstaande, het hield stand, en, het dient tot zijn lof vermeld, altijd stond het als een trouwe wachter op de tinne des tempels, om tijdig te waarschuwen tegen naderende stormen en moedig af te weeren, wat tegen Gods Kerk beraamd werd. Altijd heeft het onder alle omstandigheden zijne banier hoog in de lucht gedragen en nooit geduld, dat haar ongewroken eenigen smaad werd aangedaan.

Zijn katholiciteit staat derhalve evenzeer als zijn Nederlandschap door een arbeid van schier een kwart eeuw in eere.

Met genoegen brengen wij aan onzen broeder deze hulde, die wij hem hadden toegedacht sinds al die maanden, dat in de *Katholieke Nederlandsche Stemmen* nieuwe jeugdigere krachten zijn getreden, die daaraan een vernieuwd en verjeugdigd leven schenken.

Zij worden met ongemeen talent bewerkt, om onder het bereik van het publiek te brengen al de questiën van den dag, die onder ons in zake van godsdienst worden behandeld. De artikelen munten, over het algemeen genomen, uit door duidelijkheid, gevatheid en sierlijkheid. Zij schijnen met eene gemakkelijkheid geschreven, die én veel kennis én veel stijl veronderstelt. Daarenboven wordt gezorgd zoowel voor eene groote verscheidenheid van stof, als voor de wenschelijke verscheidenheid van behandeling. Met één woord, de *Katholieke Nederlandsche Stemmen* leveren eene zeer aangenaam en tevens zeer nuttige lektuur, even belangrijk voor den leek als voor den priester. Wij aarzelen daarom niet den wensch uit te spreken, dat zij aangroeijen mogen in tal van lezers, gelijk zij zijn vermeerderd in verdiensten.

Als proeve van bewerking laten wij hier volgen, tot ons leedwezen met eenige uitlating, dewijl het stuk voor onze plaatsruimte te lang is, een schrijven over:

Nuttelooze boeken.

Een teeken des tijds voor Nederland.

»Ook wij willen een laatsten bloemkrans werpen op het graf, waarin de schoolwet van 1806 is ter ruste gelegd, en onze bloemkrans zal eene fabel zijn. — De stad A. werd geplaagd door uilen, deze vraten alles op, wat niet zorgvuldig was weggeborgen, en bevuilden alle plaatsen, waar zij hunne onreine pooten konden zetten. — Klagten werden opgezonden aan den burgemeester, hooge ambtenaren vergaderd, deskundigen gehoord en het besluit was: men zou die diertjes geen kwaad doen, maar men zou den ouden toren afbreken die hun geliefkoosd verblijf was. — Spoedig vielen die grijze muren onder het gewigt van duizend mokers, en de uilen verlieten het instortend gebouw, om zich in den nieuwen toren te nestelen.

»»1. Ontegenzeggelijk is het, dat onder de wet van 1806 het onderwijs groote stappen voorwaarts gedaan heeft. — Vergelijk b. v. op het bureau van den burgerlijken stand het getal verklaringen van *niet te kunnen schrijven* afgelegd in 1857 met het getal dier zelfde verklaringen in 1810, of zoo veel later als die registers beginnen; vergelijk het getal boeken en boekwinkels met dat van vroeger; meet de dagbladen van onzen tijd met den *Postrijder* van onze voorouders. Dat alles is wel niet uitsluitend het werk der besprokene, nu wijlen, wet op het onderwijs; maar zij heeft krachtdadig medegewerkt, om den vooruitgang van verlichting dubbelen tred te doen houden met de vermeerdering der bevolking. Toen men schrijven en lezen kon, wilde men ook lezen en schrijven. Niet alleen [illegible] ven, die iets degelijks te zeggen hadden: [illegible] die niets wisten, maar wel eens gehoord [illegible] een goed geschreven boek niet alleen [illegible] leton en brochure naam en geld [illegible]. En er werd gelezen niet alleen door [illegible] konden wat zij lazen, maar ook door [illegible] er behoefte aan hadden, de winteravonden te dooden, of eene vadsige inbeeldingskracht te prikkelen.

»Dit echter was het eenige niet, wat het getal nuttelooze boeken zoo zeer vermenigvuldigde. — Omdat de wet het godsdienstig gevoelen van ieder schoolgaand kind

wilde geëerbiedigd hebben, vond men spreekwijzen uit die niets beteekenden, en dus ook niemand aanstoot gaven, men fabriceerde zelfs eene zedeleer, die een ander rustpunt had dan het godsdienstig gevoel: men sprak *van eerbied voor het Opperwezen*, *hulde aan den Heiland*, *zelfvoldoening der braafheid*, *godsdienstige verdraagzaamheid* en meer onzin: alles met het gevolg (soms met het doel?), dat godsdienstige begrippen in het hart der kleinen meer of min verstikt werden, en dat de wieg werd schoon gevegd voor zoo iets als de Groningers de Kerk der toekomst noemen: dat is eene groote Kerk, zou de H. Leo gezegd hebben, want zij stoot geen enkele dwaasheid van zich af. — Dat terrein werd in de school het eerst ontdekt, en weinige jaren later waren duizende boekjes daar, om ons te leeren hoe wij zonder godsdienst God moesten dienen, en ons eene deugd aan te preken (de oude kleresy zegt *inspreken*) die zonder strijd, zonder zelfverwinning altoos zelfvoldoening en gemoedsvrede aanbrengt.

2. Deze hadden wij op het oog, toen wij boven aan ons opstel *nuttelooze boeken* schreven.

3. Nuttelooze boeken worden zoo door ons genoemd, omdat zij noch in 's schrijvers noch in 's lezers bedoeling bestemd zijn, om nut aan te brengen.

„Zij verschillen van wetenschappelijke boeken, omdat zij ons niets leeren. — Zij onderscheiden zich van de geschiedenis, want deze wil mij feiten in hunne naakte waarheid voorstellen; gene geven ons verdichtsels: Het zijn geene voortbrengsels op zuiver letterkundig gebied: O waren het ten minste woekerplanten, welke zich aan die trotsche eiken vasthechten! — eigenlijke romans zijn het ook niet, want in plaats van den fieren ridder, die met den degen in de vuist tegen ruiters of molenwieken indringt, vind ik een meisje, dat zich kapt, tot een' jongen, die met den hond speelt, enz. — Als zij tot het plantenrijk behoorden, zou hun naam zijn romans-plantsoen.

„Maar als zij dan slechts nutteloos zijn, dan kunnen zij nimmer schadelijk worden? — En zoudt gij bij verkiezing uwen disch zamenstellen uit spijzen, die geene andere aanbeveling hadden dan dat zij voor de voeding des ligchaams nutteloos zijn? en zou dat nuttelooze nimmer schadelijk worden?

„Het kwaad, dat die lieve boekjes aanbrengen, herleiden wij tot drie hoofdpunten: verzwakking van den geest — verkeerde rigting in onze ondernemingen — ongezonde zedeleer.

a. Zoudt gij den man, die in zijne kamer tot hiertoe een werkeloos leven leidde, zwaren arbeid of groote vermoeijenissen kunnen opleggen? — In die boeken is alles gemakkelijk: de schrijver verwijdert wat eenige inspanning kan vorderen, en voegt er allerlei tafereelen bij, opdat de inbeeldingskracht worde opgewekt, en zij het verstand voorlichte: hij zal daarom jaargetallen en eigennamen vermijden, dieper liggende oorzaken verzwijgen, en zijne beschrijvingen zullen altijd overeenstemmen met hetgene gij kent: gij vindt er uwe tuinkamer, uw prieëltje terug; gij herkent het bloembed, dat voor uwe vensters ligt, de zorgvuldigheid uwer moeder, de aardigheid uwer zusjes, de getrouwheid uwer huisdieren. Dat heet schilderen, leeslust opwekken, boeijen. En de lezer voelt zich dan aan zijn stoel genageld (?) en krijgt een warmen (?) traan in het oog. — Maar laat die lezer denken! wordt die geest geoefend, om later de vele kansen eener groote onderneming te berekenen, of den steilen weg van wetenschap en onderzoek te bewandelen? en wat zal de toekomst zijn van het meisje of den jongeling, die, in plaats van nadenken en overwegen, geleerd heeft geboeid of aan stoelen genageld te worden? — O stond het nog geschreven op de deuren onzer collegie-zalen, en in de werkplaatsen der nijverheid, en in de kantoren der kooplieden, *Labor inprobus omnia vincit*; hetgeen onze voorouders vertolkten: *Met God door arbeid.*

b. De geest, ontwend aan ernstige denkbeelden, onderscheidt niet spoedig het verdichte van de wezenlijkheid. — De jongeling, die dikmaals leest dat men schoonzoon van eenen rijken bankier wordt, als men bevallig langs de straten der hoofdstad kan slenteren — dat een soldaat zoo maar dagelijks op het slagveld het leven van den Keizer redt, en dan een groot pensioen krijgt, en het meisje dat immer leest van een blaauw kleedje en zedig kapsel waardoor zoo velen *domineske* worden.... En nu zwijgen wij van mooi zingen of spelen, van matroos worden, en naar de goudmijnen te varen, van een rozenboompje, een vogeltje en duizend andere middelen, die den mensch zoo maar op eens rijk en gelukkig maken. — Waarom de jeugd dat verleidelijk lokaas voorgezet? of weten wij niet bij ondervinding hoeveel moeite het kost bij hen ijver en beraden werkzaamheid aan te kweeken? En die moeite zal dagelijks minder vruchten dragen, naar mate men zich een ingebeelden weg ziet voorschemeren, die korter, gemakkelijker, en zekerder schijnt.

c. De zedeleer rust op het Evangelium, (wij schrijven voor Katholieken en geloovende Protestanten) en buiten dien grondsteen kunnen wel beleefdheden en burgerlijke welvoegelijkheden bestaan, maar wat wij te doen of te laten hebben en ons eeuwig belang staat in dat boek alleen, of moet volgens de beginselen van dat boek beslist worden. — Daar vindt men, dat weldoen om gezien te worden geenen anderen loon geeft, dan die reeds ontvangen is: daar wordt van gepleisterde graven gesproken, en van schotels, die alleen van buiten rein zijn: en ten anderen wordt daar de deugd immer als moeijelijk besproken; nu is het een juk en last, of een kruis, dat men moet opnemen; dan een enge weg, een smalle poort, eene renbaan, een wedstrijd, eene overwinning. — Niet zoo met de wereld; want deze zal zich verheugen en gij zult schreijen. — En (verschrik niet lieve roman-lezer) er staat ook nog, dat men zich moet verloochenen, en zichzelven geweld aandoen,

„En neem nu eens eenige dozijnen boekjes, uitgegeven door de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, eenige jaargangen van gezochte periodieke werken, ga eens in leesbibliotheken, zoowel van de katholieke als van de protestantsche kleur, en doorloop eenige honderde novellen, verhalen, Emma, Elisa enz. enz., en gij zult meer voelen, dan ik zeggen kan. — Die alleen eerlijk is, om niet aan de galg te komen, steelt bij de begravenis van den scherpregter; en die niet liegen wil, omdat de menschen hem zouden achten, verzint leugens als paarden zoo groot, als hij zich daarmede verheffen kan; en die alleen om zijne gezondheid laat, wat Tissot zoo sterk afraadde, zal om gezond te blijven doen wat de engelsche geneesheer niet kende.

„Onder het schrijven dezer regelen zie ik in de *Groninger Courant* als eene zeldzaamheid vermeld, dat zeker dagblad zou gezegd hebben, dat er buiten de godsdienst geen steun was voor de zedelijkheid: waarschijnlijk had het *Oldè Wicht* niets anders te zeggen, en er moet toch altoos iets in tegen de Roomschen, anders zou dat volk te wild worden. — Maar als het ernst is wou ik wel eens weten, waarom iemand zonder godsdienst braaf is. — Om te voldoen aan inwendige neiging? — de ondervinding zegt ons, dat de neiging ten kwade is, zoo lang zij door inspanning niet overwonnen en veredeld is. Op goede gewoonte? maar deze is aangekweekt, niet aangeboren. Op zelfvoldoening en vrede des gemoeds, gelijk onze boekjes het zeggen? maar leg mij dan uit, waarom de deugdzame dikwerf weent, terwijl de gelukkige deugniet juicht.'

„Het is de schuld van de wet van 1806 niet, dat deze zedeleer zoo veel ingang vond; maar sommigen, die godsdienst haten, hebben de positie misbruikt, die de wet hun gaf, om de jeugd tot het ongeloof voor te bereiden; en daarom begroeten wij de nieuwe wet met geene zegeliederen, omdat diezelfde mannen haar omgeven kunnen.

„Wij hebben getracht alle personaliteiten te vermijden, dat vooral aan ons nederig standpunt past; maar wij mogen toch met den wensch eindigen, dat sommige schrijvers bovenstaande, en hetgeen hun rijk vernuft hun meer zal ingeven, eens ernstig overwogen: dat boekverkoopers inzagen dat zij behalve de finantiëele, nog andere belangen te behartigen hebben: dat directeurs van leesgezelschappen, ouders vooral, beter hunne roeping begrepen. — In het land waar Vondels, Bilderdijken, Helmers, Tollens, Wagenaars, Hoofts enz. leefden, heeft men waarlijk geene behoefte aan die tien stuivers prullen. En de hollandsche natie, die zich immer door bezadigdheid kenmerkte, kan het voedsel verdragen, dat hare zonen hebben opgedischt, en heeft geene behoefte aan de omgewerkte ratatoulle der fransche ongodisterij."

G.

Gisteren voormiddag is het stoffelijk overschot van wijlen den WelEd. Gestr. heer Pieter van Cranenburgh te Maarssen in het familiegraf bijgezet. De plegtige lijkdienst had te dien einde zijne dierbaarste verwanten en eenigen zijner warmste vrienden vereenigd, middelerwijl de kerk gevuld was met R. K. gemeentenaren van Maarssen en Maarsseveen, die 't zich ten pligt hadden gesteld, om aan den man, dien zij lief hadden en die er aan velen wél hád gedaan, met de aalmoes hunner gebeden tevens de hulde hunner dankbaarheid te brengen. De zeer Eerw. heer van Bijleveld, Pastoor en deken, hield eene lijkrede gevloeid uit het hart, waarin hij den overledene ten toonbeeld gaf van een christelijken wandel naar het geloof, als de getrouwe dienaar van het Evangelie.

Hij ruste in vrede tot den jongsten dag te midden der groene velden, die Maarssens's kerkhof omsluiten, in wier aanblik hij zoo dikwerf rust, verpoozing en genoegen zocht en vond, en waarheen de neigingen van zijn hart hem steeds heenvoerden. De nederige man heeft dáár een stil en hem behagelijk graf gevonden, dat niet ligtelijk zal worden vergeten door die hem gekend en gewaardeerd hebben. En gaarne zou ieder hunner met ons, op den steen, die hem dekt, de tekstwoorden schrijven, die getuigenis geven van zijne verdiensten: „Hij was van het zaad der mannen, waardoor 't heil over Israël is gebragt."

Wij vernemen, dat Mgr. de Bisschop van Haarlem van zijne reis naar Rome in den loop dezer week huis wordt verwacht.

Men leest in het *Zondagsblad*:

„Onze toestand, namelijk de toestand van ons land is bij het begin des jaars zeer gunstig."

Wil het *Zondagsblad*, door de naïeve invoeging d[...] woorden: *namenlijk de toestand van ons land*, zijn lezers bekend maken dat zijn toestand, *namenlijk de toestand van het blad*, niet zeer gunstig is?

Heden vierden de bestuurderen van het R. K. Begrafenisfonds, onder de zinspreuk: *Beschik uwe huiszaken, want gij zult sterven*, het 12½jarig bestaan dezer nuttige instelling, en werd ter herinnering aan hare oprigting in de parochiekerk van den H. Nicolaas buiten deze stad, eene plegtige muziekmis uitgevoerd, welke besloten werd door eene treffende rede van den Wel-Eerwaarden Pastoor der parochie.

Te dezer gelegenheid is het niet ongepast aan de nuttige strekking van deze inrigting te herinneren, die misschien nog bij vele Katholieken niet of niet genoegzaam bekend is. De leden er van zijn in drie klassen verdeeld en betalen eene betrekkelijk geringe bijdrage, strekkende om bij het overlijden van een hunner de kosten van de begravenis, uitvaartdiensten als anderzins te bestrijden.

't Is te wenschen dat deze nuttige instelling, welke bereids een belangrijk rezerve-fonds bezit, en steeds in bloei toeneemt, meer en meer bekend worde en zich uitbreide.

Wij vernemen van eene goed onderrigte zijde, dat aan de voorziening in kassatie tegen de vrijspraak van den heer Stewart Schultz *geen* gevolg zal gegeven worden. De prok. gen. bij het Prov. Hof in Zuid-Holland heeft namelijk afgezien van het kassatiemiddel, hetwelk die ambtenaar aanvankelijk had verklaard in de bedoelde zaak te willen aanwenden. Aan de vervolging van den heer Schultz, is alzoo, na een aantal procedures, een einde gekomen, en men mag, ziende op de menigvuldige pogingen, door het Openbaar Ministerie beproefd, om tegen hem eene definitieve veroordeeling te verkrijgen, wel uitroepen: *partiriunt montes, nascitur — ridiculus mus!* *(Geneesk. Ct.)*

De 63ste verjaardag van H. M. de Koningin-weduwe, grootvorstin van Rusland, wordt heden op de gebruikelijke wijze gevierd.

Z. M. heeft aan J. Bunge vergund het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van Albrecht, hem door Z. M. den Koning van Saksen geschonken; benoemd tot notarissen binnen het arrondissement 's Hertogenbosch: te Almkerk, C. de Jong; te Vlijmen, N. van Renesse Boll; te Geffen, B. A. J. Sassen.

'S GRAVENHAGE, 18 Jan. De arrondissements-regtbank alhier heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van den heer Dutilleux, te Rotterdam, aangeklaagd ter zake van beleediging jegens het gemeentebestuur van Rotterdam. De regtbank heeft hem schuldig verklaard aan hoon in een openbaar geschrift jegens den burgemeester van Rotterdam en Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland en veroordeeld tot eene geldboete van *f* 100 en in de kosten.

— Morgen zal er, bij gelegenheid van den verjaardag van H. M. de Koningin-moeder, een groot diner en gala ten hove plaats hebben.

— Heden morgen heeft de Koning een langdurig gehoor verleend aan de ministers van Buitenlandsche Zaken en van Oorlog.

Ook heeft Z. M. heden morgen ten gehoore ontvangen, den minister van Staat, HD. adjudant-generaal baron Forstner van Dambenoy, aan wien, naar men verzekert, de Koning de taak heeft opgedragen, zich naar Parijs te begeven, ten einde aan Z. M. den Keizer der Franschen, HD. gelukwenschen aan te bieden wegens de gelukkige verijdeling van den gepleegden moordaanslag. Morgen ochtend ten 8½ ure zal de baron Forstner zich tot het volbrengen zijner taak naar Parijs begeven

— Maandag avond zal er, bij sir Ralph Abercromby, Engelsch gezant alhier, bij gelegenheid van het alsdan te Londen voltrokken huwelijk van den oudsten zoon van den Prins van Pruissen met de oudste dochter van Koningin Viktoria, en groot diner plaats hebben. Ook zal het hôtel van het gezantschap geïllumineerd worden.

ZUTPHEN, 17 Jan. Sinds eenige dagen doet de politie nasporingen naar vier personen, die wegens een voorgenomen brutalen diefstal te Doesborgh aldaar aan de policie-agenten zijn ontvlugt, en, naar men verneemt, de wijk naar deze omstreken hebben genomen. Tot heden echter heeft men hen, ondanks alle nasporingen, niet kunnen ontdekken.

HARLINGEN, 16 Jan. Eene onweersbui met geweldige rukwinden heeft dezen voormiddag den noorder-

molen, een rog-standermolen, geheel omvergeworpen. Gelukkig hebben de bewoners van zeer nabijzijnde woningen er niets bij geleden, doordien dit groote gevaarte naar zee overviel, waarin as en kap nedergestort zijn. Een der molenaars, boven in den molen aanwezig, is, tot veler verwondering, onbezeerd van onder de puinhoopen weer te voorschijn gekomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 Jan. De zitting van den senaat en van het Wetgevend Ligchaam voor 1858 is heden op de gebruikelijke plegtige wijze geopend, in de zaal der maarschalken op de Tuileriën. De Keizer sprak eene troonrede uit, waarin veel maatregelen van administratieven aard en de expeditie tegen China worden aangekondigd. Deze expeditie zal worden ondernomen met medewerking van Engeland, en strekt om herstel te erlangen van de gemeenschappelijke grieven der twee mogendheden. De Keizer heeft zich niet willen mengen in de kwestie tusschen Denemarken en Holstein, daar deze zaak een louter Duitsch belang betreft, zoolang de integriteit van den Deenschen Staat niet in gevaar is gebragt. De gemoederen te bevredigen, verklaart Napoleon III, is zijn bestendig doel. Hij vertrouwt dat de senaat en het Wetgevend Ligchaam hem hunnen bijstand zullen verleenen om de oppozitie, die tot uitersten vervalt, tot zwijgen te brengen. „Ik betreur het," dus sprak de Keizer o. a., „dat zooveel slagtoffers gevallen zijn bij een aanslag op mijn leven, op het leven van één mensch. De partijen, die hare toevlugt nemen tot moord, leveren daardoor het bewijs dat zij zwak zijn. Door geene partij werd Caesar getroffen, geene partij was het die Hendrik IV ombragt. Door moord wordt geen voordeel verkregen. God gedoogt som een regtvaardigen dood, maar nooit de zege der misdaad. Als ik leef, leeft het keizerrijk met mij. Indien ik sneefde dan nog zou het keizerrijk bestendigd en hechter worden door mijnen dood; want de verontwaardiging van het gewapende volk zou een nieuwe steun zijn voor den troon mijns Zoons."

— De bladen zijn steeds opgevuld met bijzonderheden nopens den moordaanslag. De indruk, door de aanspraak van graaf Morny, in zijn hoedanigheid van prezident van het Wetgevend Ligchaam, wordt versterkt door de van dezelfde gevoelens bezielde aanspraken van den prezident van den Senaat en den prezident van den Raad van State. Naar men beweert, zou de Keizer den graaf Morny verzocht hebben zijne rede, welke aan Z. M. vooraf was voorgelezen, te matigen. De graaf zou geantwoord hebben, dat hij of in 't geheel niet zou spreken, of zoo als hij zijne rede had opgesteld. De Keizer liet het daarbij blijven, daar hij er op rekende door zijn antwoord den indruk van Morny's rede te wijzigen. Dit is gelukt; desniettemin wordt de redevoering van den graaf in de diplomatieke wereld op velerleiwijze besproken. Onder de Engelschen heeft ze geen goede uitwerking gemaakt.

Zoodra lord Palmerston en lord Clarendon kennis hadden van den moordaanslag, begaven zij zich onmiddelijk naar graaf de Persigny. De koningin van Engeland zond, te gelijk met prins Albert, den Keizer nog denzelfden nacht met den telegraaf hare gelukwensching. Men zegt, dat de heer de Persigny aan lord Clarendon eene de uitgewekenen betreffende Nota zal overhandigen. Zonder eenige bepaalde maatregelen te eischen, zou die Nota eenvoudig het engelsche kabinet opmerkzaam maken, dat in den tegenwoordigen toestand wel iets te doen ware. Lord Cowley heeft over dat onderwerp met den graaf Walewski een langdurig onderhoud gehad. De te Parijs aanwezige Engelschen zullen den Keizer een adres van gelukwensching aanbieden.

— Bij gelegenheid van het plegtig *Te Deum*, dat in de Nôtre Dame Zondag jl. gezongen is, en welke plegtigheid door den Aartsbisschop van Parijs geleid werd, waren talrijke troepen aan den ingang der kerk en in de aangrenzende straten geposteerd. De volksmenigte in den omtrek was ontzettend, de kerk was prachtig versierd.

Telkens verneemt men nieuwe bijzonderheden omtrent den moordaanslag.

Een detachement lanciers had aan de Opera, zooals men weet, de wacht. Een kwartieruurs nadat de granaten geworpen en de gekwetsten weggevoerd waren stonden de lanciers nog immer in 't gelid met uitgetogen sabel. „Is er iemand gewond?" vroeg toen de officier. „Ik! was het antwoord van een der lanciers. Na dit antwoord te hebben gegeven, zonk hij bewusteloos neer en in weinige oogenblikken was hij ten gevolge zijner wonden dood.

— Steeds is de straat Lepelletier vol nieuwsgierigen. Vele personen zijn bij hunne Majesteiten toegelaten. De rij der bezoekers was onafzienbaar. Des avonds werd niemand meer toegelaten. HH. MM. bragten den avond in een kleinen kring door.

Doordien een lichtontsteker toevallig meende, dat er een gasontploffing plaats had en mitsdien de kraan sloot, heeft de Keizerin het vreeselijk schouwspel niet kunnen zien dat haar omringde. Het geleek inderdaad een slagveld.

Bij de ontvangst der verschillende staatsligchamen werden H. Majesteiten met daverend gejuich begroet; ook werden de zinsneden van de redevoeringen toegejuicht, welke tot het nemen van strenge maatregelen jegens de vreemdelingen aanspoorden. De Keizer was, als altijd, kalm.

Z. M. heeft zijne verbazing te kennen gegeven over de onvolkomenheid van het moordtuig, dat tegen haar gerigt was en bewezen dat, had men van de middelen gebruik gemaakt, welke zij aanduidde, de uitkomst onvermijdelijk zou zijn geweest.

Men spreekt van een Franschman, een agent van Ledru Rollin, die in hechtenis zou zijn genomen. Verscheidene gekwetsten worden in de hospitalen door de policie streng in 't oog gehouden. Ondertusschen duren de inhechtenisnemingen voort, bijzonderlijk onder de talrijke nieuwsgierigen, die de straat als Lepelletier versperren, waar de policie-agenten zorgvuldig de gedragingen en woorden gadeslaan. Het gerucht is verspreid dat Mazzini den dag des moordaanslags te Parijs verborgen zou zijn geweest.

Toen Pierri den 13n Januarij Brussel verliet, werd hij op last van den heer Adolphe Barrot, de Fransche minister aldaar, door een Fransch agent gevolgd. Maar te Parijs aangekomen verloor deze Pierri uit het oog. De prefekt van policie, onmiddellijk daarvan onderrigt, verdubbelde de waakzaamheid, en 't is misschien dien ten gevolge, dat hij eenige minuten voor den aanslag nabij de Opera gevat werd.

Pierri was van beroep koopman in petten, zoo verneemt men van een andere zijde; in 1848 nam hij dienst bij het Italiaansche legioen; na in Frankrijk de wijk te hebben genomen, werd hij daaruit, na den 2n December 1851, gebannen. Men zegt, dat hij te Brussel, alsvorens naar Parijs te gaan, ten huize van een Franschen uitgewekene heeft gelogeerd, wiens naam onlangs de pers heeft bezig gehouden.

Wat Orsini betreft, hij heeft den naam veel geestkracht te bezitten en is bekend wegens de stoutmoedigheid, waarmede hij uit de citadel van Mantua ontvlugtte, waarin hij uithoofde van staatkundige misdaden gevangen was.

Sedert zeven jaren is deze moordaanslag op den Keizer de negende; slechts drie hadden een begin van uitvoering; namelijk die van Pianori; die van den persoon, welke tegen het keizerlijke rijtuig een pistoolschot loste en te Bicêtre werd opgesloten, en eindelijk deze misdaad.

Orsini en zijne medepligtigen verlieten niet te gelijk Londen. Pierri heeft toen hij gearresteerd werd, vreezende voor de uitwerking van de granaat, die hij bij zich had en waarvan hij zich niet had kunnen ontdoen, herhaaldelijk angstig uitgeroepen: Pas op, wees op uwe hoede, want dit zou ongelukken kunnen veroorzaken.

In alle steden van Frankrijk is de verontwaardiging algemeen, uit alle oorden worden adressen van gelukwensching aan den Keizer opgezonden.

Ook de marktvrouwen hebben een door 15,000 personen onderteekend adres aan den Keizer doen aanbieden.

Volgens den *Pays* blijkt uit de instruktie, dat de granaten uit de rijen der menigte naar het rijtuig zijn geworpen.

Zaturdag heeft de Keizer, door den generaal Niel vergezeld, eene wandeling gedaan in den gereserveerden Tuin der Tuileriën en werd door de menigte, die den openbaren tuin bezocht levendig toegejuicht.

De minste bijzonderheden overigens worden gretig door het publiek opgevangen en op verschillende wijze uitgelegd. Daartoe behoort o. a. dat op het oogenblik toen de Keizer en de Keizerin in de schouwburgzaal verschenen, gefluit werd gehoord en dat men nog niet weet van waar het kwam.

— De aangekondigde *Universel*, die als mededinger van *l'Univers* zou optreden, zal niet verschijnen. Het verlof hiertoe is geweigerd, omdat er reeds genoeg staatkundige dagbladen zijn.

— In een brief uit Indië, door een missionnaris aan een zijner oversten der Kongregatie van het H. Kruis te Mans geschreven, vindt men het volgende:

Na zijne behoudene aankomst te Kalkutta gemeld te hebben, geeft de eerwaarde geestelijke eene beschrijving in den brief van den opstand, die te Chittagong, werwaarts hij uit de eerstgenoemde stad vertrokken was, in den nacht van den 18en op den 19en November uitbrak. Eensklaps, te midden der nachtelijke stilte, werden kanonschoten gehoord, gepaard aan een schrikkelijk geraas van trommels en trompetten. De Europeërs, die in gering getal waren, vlugtten langs alle zijden, in de vrees van hetzelfde lot te zullen ondergaan als de Europeërs te Delhi.

Onder de vlugtelingen, die zich op den oever der rivier hadden verzameld, waren slechts drie priesters, die van de geloovigen, in de verwachting van spoedig voor Gods regterstoel te zullen verschijnen, de biecht afnamen. Ondanks alle aanbiedingen van goud en geschenken weigerden de Bengaleezen der haven hunne vaartuigen te leenen; men verkreeg niets van die hardvochtigen. Met veel moeite bereikte men eindelijk het vaartuig van eene Katholieke Kreoolsche dame.

Ter plaatse waar de vlugtelingen een wijkplaats hadden gezocht, verwachtte men dagelijks engelsche soldaten, want zij waren er volstrekt niet veilig.

De schrijver eindigt zijn brief met de vrees te betuigen dat als Engeland niet spoedig handelt en de hulp van Frankrijk of van het overige van Europa niet erlangt, dat rijk gevaar loopt Indië binnen kort aan zijn beheer te zien ontrukt.

ENGELAND.

LONDEN, 16 Jan. Het spreekt van zelf, dat de bladen op dit oogenblik bijna van niets anders spreken dan van den moordaanslag tegen Keizer Napoleon. De vreeselijke overeenkomst met den aanslag van Fieschi; het aantal slagtoffers, het wonderbaar geluk des Keizers en der Keizerin, alsmede de gedragingen van beide, en van het in de Opera aanwezige publiek — dit alles is een voorwerp van verbazing, van afkeer en van bewondering. Hoe groot het aantal Louis Napoleons vijanden in Engeland zijn moge, bij een dergelijke gebeurtenis verstomt alle vijandigheid en neemt voor het oogenblik eene andere rigting. De moordenaars, volgens een Parijschen telegram, zijn uit Engeland gekomen. De *Morning-Post* zegt daaromtrent: „Dat deze fanatieken, dank zij onze gastvrijheid en ridderlijkheid in staat waren hun schurkachtige zamenzwering in en onder het bereik van Engeland te beramen en te organizeeren is een reden tot nationaal leedwezen, zoo niet tot nationale schaamte. Hoe lang nog zal het vrije Engeland de verzamelplaats zijn van alle bandeloozen, die de vrijheid misbruiken en onder haar banier zich als despoten willen doen gelden. Hoe lang nog zal Engelands hoofdstad een poel vormen, waarin het uitvaagsel van alle natiën onmatig en onbegrensd durft zamenscholen. 't Is waarlijk tijd dat in dezen staat van zaken een verandering komt."

— Hier vindt het gerucht geloof, en zelfs in andere niet ligt geloovige kringen, dat Reschid-pacha ten gevolge van vergiftiging zou gestorven zijn.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 16 Jan. Uit de Herzegowina is het berigt ontvangen, dat de muiters verstrooid zijn en het fort Suttorina door de Turken wederom bezet is geworden. Tegen het roofnest Montenegro bereidt de Porte strenge maatregelen, en vorst Kalimaki heeft op bevel zijner Regering mededeeling gedaan, dat zij voornemens is een leger naar dat vorstendom te zenden om het te dwingen tot het geven van waarborgen, opdat de aangrenzende Turksche gewesten voortaan ongedeerd blijven. — De Montenegrijnen zijn namelijk tot hiertoe gewoon geweest nu dit dan dat Turksch distrikt te bezetten; en, op verzoek der vreemde konzuls, waren de Turken verpligt om bij die onbehoorlijkheden rustige toeschouwers te zijn.

— Men verwacht tegen het einde van Julij of in het begin van Augustus de bevalling der Keizerin.

— Den 20en zal in de Fransche kerk een plegtige dienst worden gevierd om God te danken voor de gelukkige afwending van het gevaar, waaraan de Keizer van Frankrijk heeft blootgestaan.

BELGIE.

BRUSSEL, 18 Januarij. Alhier is een bijeenkomst van generaals gehouden, met het doel om een einde te maken aan den herhaalden hoon, welken sommige organen der Engelsche pers zich tegen het Belgische leger hebben veroorloofd. De vergadering heeft den luitenant-generaal Chazal en de generaal-majoors Lahure en Renard aangewezen om de schrijvers dier uitvallen op te sporen, te vervolgen en zoo mogelijk een herhaling dezer aantijgingen te voorkomen.

— Uit Calais wordt, dd. 17 Januarij, gemeld dat aldaar ten drie ure met een extra-trein zijn aangekomen, Koning Leopold van België, de hertog van Brabant en de graaf van Vlaanderen. Voor den Koning en de prinsen na door de overheden verwelkomd te zijn, defileerden het 3[illegible] linie- en het 1e dragonder-regiment. Heden ten tien ure 's ochtends zullen de hooge personaadjes, met de gereed liggende stoomboot *Diamant en Robijn*, naar Doever vertrekken.

STADSNIEUWS.

234ste Staats-Loterij. — (Prijzen van ƒ1000 en [illegible]) 5de Klasse, 5de Lijst: N°. 10168, ƒ2000. [illegible] 2939 en 5506 ieder ƒ1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 19 Januarij.

OVERLEDEN (16 Jan.): [illegible] Rotscher, 93 j. — (14 Jan.): M. C. Brunegraff, geb. Slaap, 67 j. - M. F. Kerkhoff, 66 j. - C. Hatterman, geb. J. de Ruyter, 66 j. - J. Hackvort.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		18 JAN. 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie .	5 pCt.	104¾	à	
Nederl. Bank	4 „		„	
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63¾	„ 63⅞	63 13/16
Dito Dito	3 „	75¾	„	
Dito Dito	4 „	96 13/16	„ 96⅞	
Amortisatie-Syndikaat .	3½ „	91¼	„	
Aand. Handel-Maatsch.	4½ „	135¾	„ 136¼	136
Oost-Ind. Leening . .	4 „		„	
Aand. Holl. Spoorweg . .			„	
Leening idem .	4½ „		„	
Aand. Rijn-Spoorweg . .	4½ „		„	
Maatschappij van Weld. .	4 „		„	
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ „		„	
Dito *Rothschild* . . .	2½ „	51 9/16	„	
Frankrijk, Certifikaten .	3 „		„	
Spanje, Obligatiën . .	1¼ „	25½	„ 25⅝	25 9/16
Dito	3 „	42 9/16	„	
Dito Binnenlandsche .	3 „	37 5/16	„ 37⅜	37⅜
Amortisable Schuld . .			„	
Bewijzen-Coupon . . .		5⅛	„ 5 3/16	
Crediet Instel. bij *Prost & C°*. .		78½	„ 80	79
Portugal, Obligatiën . .	3 „	44 9/16	„ 44 11/16	44 11/16
Dito 1856	3 „	43½	„ 43 11/16	43 11/16
Uitgestelde		26	„	
Rusl., Obl. bij *Hope en C°*.	5 „	104⅛	„ 104⅜	
Dito bij idem 1828/1829	5 „	102¾	„	
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	91½	„	
Dito bij idem 1840 . . .	4 „	84	„ 84½	84
Dito bij *Stieglitz* . . .	4 „	83¾	„	
Dito Nieuwe	4 „		„	
Dito 5de Serie . . .	5 „	95⅞	„ 96	
Dito 1855, 6de Serie .	5 „	98⅞	„ 99⅛	99 1/16
Dito Adm. te Hamburg	5 „		„	
Dito dito te Londen .	5 „		„	
Dito dito dito . .	4½ „	96⅜	„	
Inschrijv. in Assignatiën	6 „		„	
Certifikaten van dito .	6 „	65¾	„	
Spoorweg Aktiën . . .	5 „	77	„	
Polen, Aand. 1835, fl. 500		150½	„	
Obligatiën	4 pCt.	77¾	„ 77 13/16	
Pruissen, Oblig.	4½ „		„	
Aandeelen 1854 . . .	3½ „	203	„	
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „		„	
Dito dito	4 „	61⅞	„	
Dito Metalliek	5 „	73 1/16	„ 73¼	73¼
Dito Rente Amsterdam.	5 „	86⅛	„ 86⅜	86⅜
Dito Nationale 1854 .	5 „	75 7/16	„ 75¾	75 11/16
Dito dito	2½ „	38	„ 38 1/16	
Weener Bankaktiën . . .	ƒ		„	
Dito Aand. fl. 250, 1839 .	„		„	
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	311	„ 313	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			„	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 „		„	
Dito bij *Rotschild* . . .	5 „		„	
Denemarken, Obl. te Lond.	5 „	98¼	„	
Dito	3 „		„	
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 „		„	
Dito 1839 van £ 100 .	5 „		„	
Dito 1843 „ „ 100 .	5 „		„	
Dito 1852	4½ „		„	
Sardinië	5 „		„	
Peru, Geldl. 1854 . .	4½ „		„	
Dito te Parijs	„		„	
Ecuador, Oblig. 1855 .	1 „	13 7/16	„ 14	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	4½ „	29¾	„	
Dito Uitgestelde . . .	2 „		„	
Grenada, Obligatiën . .	3¼ „	19 5/16	„	
Dito Uitgestelde . .		5⅝	„	
Mexiko, dito	3 „	19⅞	„ 20	
Nrd-Amer. Pl. *Hope en C.*, Lr. A	ƒ		„	
Dito dito Lr. B	„		„	
Dito bij *Rothschild* . .	6 pCt.		„	
Amerik. Bank-Aktiën . . .			„	
Illinois Spoorw. Aandeelen .		96	„	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	85½	„ 86	
Louisiana	5 „		„	
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 „		„	

Handel-Maats. kontant 136, ¼, 136.

De markt is over 't geheel goed prijshoudend. De affaire was evenwel niet veel belangrijk.

Koers van het Geld: Beleening 5 pCt., Prolongatie 4¾ 5 pCt., Diskonto 6 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	ƒ 54⅞	2/m. Livorno	ƒ 38
Zigt „	„ 55⅜	„ Napels	„ 79
2/m. Bordeaux	„ 54⅜	„ Petersburg . . .	„ 1.65
½/m. „	„ 55⅛	6/w. Weenen	„ 32½
3/m. Madrid	„ 232	„ Augsburg	„ 35 3/16
„ Cadix	„ 234	„ Frankfort	„ 98¼
„ Sevilië	„ 231	2/m. Hamburg	„ 34⅝
„ Bilbao	„ 231	Zigt „	„ 35 3/16
„ Lissabon	„ 40	2/m. Londen	„ 11.50
„ Porto	„ 40⅞	Zigt „	„ 11.67½
2/m. Genua	„ 44½	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 18 Jan. België 2½ pc. 55¼ g; 4½ pc. 97⅞; Metal. 77⅜ g; Nation. 79⅞; Spanje 1¼ pc. 25⅜ p; 3 pc. binn. 37⅝; Kredieten Prost 327½.

PARIJS, 18 Jan. Rente kont. 4½ pc. 94.25; op tijd 3 pc. 69.55; Fr.-Oost. Spoorw. 737; Spanje 1½ pc. 25½; 3 pc. —; Rom. Leening 88.

LONDEN, 18 Jan. Cons. op tijd 94½; Spanje 1¼ pc. 25⅝; Rusland 5 pc. 109; 4½ pc. 98½; Holland 4 pc. 99½; 2½ pc. 65; Peru 4½ pc. 77½; Grenada werkelijke 20; uitgest. 5⅝; Sardinië 5 pc. 89; Mexiko 20½; Wissel op Amst. —.—; Hamb. —.—.

WEENEN, 18 Jan. Metall. 5 pc. 82; Nation. 84⅜; Bank Aktiën 980; Credit Anst. 244; Noord-Bahn akt. 184½; O.-Fr. Spoorw. akt. 305½; Saltzb. 103¼; Lomb. Venetiaans. 116; Wissel op Londen 3/m. 10.20; Zilver 5¼; Goud 7¼.

BERLIJN, 18 Jan. Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; Rusland 5 pc. 106½; Diskonto 5.

HAMBURG, 18 Jan. Spanje 3 pc. —, 1½ pc. 24⅜, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Mexikanen 3 pc. —, Vereinsbank 95, Noord-Duits. bank 78½, Wissel op Londen 3/m. —.—, kort —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 2.

FRANKFORT, 18 Jan. Metalliek 5 pc. 76⅜, Spanje 1½ pc. 25⅝, 3 pc. —, Wissel op Londen 117⅝, Parijs —, Weenen 112¼, Amsterd. —, Diskonto 4.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek . .	ƒ 27,90	à —	Pruissische .	ƒ 34½	à —
Napelsche . .	„ 24,75	„ —	Spaansche . .	„ 2,33½	„ —
Div. in £ . .	„ 11,57½	„ —	Hamb. Russ.	„ 35¼	„ —
Eng. Russen .	„ —,—	„ —	Russ. in Z. R.	„ 33¾	„ —
Fransche . .	„ 54¾	„ —	Pools. in „	„ —	„ —
Belgische . .	„ 55¾	„ —	„ „ Fl.	„ 26⅞	„ —

Buitenl. Spanje 54¾. Nationale Metalliek ƒ 29.45.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à ƒ 10 per Stuk	ƒ 9,70	à 9,80
Oude Gerande Dukaten	„ 5,55	„ 5,65
Wigtige Souvereinen	„ 11,80	„ 11,90
„ Pistolen	„ 9,55	„ 9,65
Stukken van 20 Franks	„ 9,30	„ 9,40
Baren Goud en Speciën à ƒ 1442,60 per Ned. ℔ fijn	10	à 11 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters . . . . per Stuk	ƒ 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	„ 2,33	„ 2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65	„ 2,70
Fransche	„ 2,70	„ 2,75
Pruissische Daalders	„ 1,74	„ 1,77
Zilver 1000 à 980	„ —,—	„ —,—
„ 900 „ 700	ƒ 104,50	à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 Januarij.

Tarwe in een doen: 132 ℔ wb. Poolsche ƒ 328; 133 ℔ b. dito ƒ 325; 128 ℔ j. dito ƒ 305; 133 ℔ n. Gelders. ƒ 280 ct.

Rogge prijshoudend: 118, 120 ℔ Petersburger ƒ 154, 156; 114 ℔ dito ƒ 145; 123, 125 ℔ j. Pruiss. ƒ 172, 174; 123 ℔ mind. dito ƒ 167.

Garst, Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in April ek. 70½: Oct. 69 & *Lijnzaad* prijshoudend: Inv. 107 ℔ Petersburg. ƒ 9½; 111/13 ℔ ƒ 9¼, 10¼, ⅜. *Raapolie* op 6 w. ƒ 41; Vliegend ƒ 39¾; 1°. Mei ek. ƒ 39¾; Sept., Oct., Nov., Dec ƒ 39½. *Lijnolie* op 6/w. ƒ 33½; Vliegend ƒ 32¼, 2; 1°. Maart ƒ 32¼; April ƒ 32½; Mei ek. ƒ 32¾. *Hennipolie* op 6/w. ƒ 39¼ Vliegend ƒ 38.

SCHIEDAM, 18 Jan. Granen. Verkocht: 142/2 ℔ Petersburgsche ƒ 162 6/w. Gerst: 130/2 ℔ n. Liban ƒ 194 6/w. — Moutwijn ƒ 12,75, Jenever ƒ 18,25, Amst. Proef ƒ 19,50 per Ned. vat zonder fust zonder de belasting. Spoeling ƒ 1,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 18 Jan. Fogwell, Sultan, Bassein, en Harding, Edisto, Charleston, beide l. v. Falmouth. - Mooi, Tiessina, Dantzig.

HELVOET, 18 Jan. Church, William Patten, Rangoon, l. v. Brouwershaven. - Olthaus, Barbara, Reval.

BROUWERSHAVEN, 18 Jan. Kleve, Cornelis Anthoni, Rott. n. Batavia.

UITGEZEILD.

HELVOET, 18 Jan. Stuurman Arlaansen, Nederl. Oorlogs-Kotter Vlinder, Texel.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 18 Januarij, in het O. Z. Heeren-Logement.

1. Huis en Erve, Kromme Waal, N 11; ƒ 4400, ƒ 275, N. J. Beversen. — 2. Dito, St. Anthonies-Breestraat, C 46; ƒ 3300, ƒ 100, F. C. Christoffels. — 3. Dito, Zandtwarsstraat, C 239; ƒ 1475, ƒ 2, B. Keuch. — 4. Huis, Achterhuis en Erve, Kolk, H 642; ƒ 3400, ƒ 150, P. Palmboom. — 5. Huis en Erve, Koningstraat, O 274; ƒ 2925, Denzelfden. — 6. Twee Huizen en Erven, Onbekende Grachtje bij den Stads Timmertuin, W 596 en 597, ƒ 1037, ƒ 5, G. van Heerde. — 7. Huis en Erve, Schipperstraat, U 165; ƒ 4800, ƒ 200, Opgehouden. — 8. Huis, Achterhuis, Pakhuis en Erven, Bloemgracht, MM 4 en 71; ƒ 7450, ƒ 150, H. Romijn, Pz. — 9. Huis, Tuin en Erve, tweede Weteringdwarsstraat, BB 290; ƒ 2250, ƒ 100, F. C. Christoffels. — 10. Huis en Erve, Kleine Kattenburgerstraat, T 650; ƒ 1200, ƒ 5, W. A. J. Vroom. — 11. Een door brand beschadigd Huis en Erve, Bloemstraat, DD 263; ƒ 925, ƒ 10, J. H. Richard. — 12. Huis en Erve, Overtoomschen Weg, K 8; ƒ 650, ƒ 50, R. W. Hartgerink.

Advertentiën.

(4029) Heden overleed alhier, in den ouderdom [van] bijna 56 jaren, na eene langdurige ziekte, tijdig [van] de H. H. Sacramenten voorzien, de Wel-Eerw[aarde] Heer BERNARDUS VAN BRONKHORST, Pa[stoor] dezer gemeente, diep betreurd door zijne familie, v[rien]den en gemeentenaren.

CUYK, 16 Januarij 1853.

(4030) Heden overleed, na een langdurig, doc[h ge]duldig lijden, in den ouderdom van bijna zeventig [ja]ren, voorzien van de Genademiddelen der R. K. K[erk,] mijn geliefde Echtgenoot, de Heer PETRUS VOSS[,] diep betreurd door mij, zijne kinderen en verdere [be]trekkingen.

LEIDEN, den 17 Januarij 1858.

J. C. ADRIAANS[E,] Wed. P. Voss.

Algemeene kennisgeving aan vrienden en bekenden, binnen als buiten de stad.

(4033) Heden overleed in den ouderdom van b[ijna] 57 jaren, voorzien van de H. Sacramenten, mijne [ge]liefde Zuster, Mejufvrouw ALIDA MARIA V[AN] HASSEL. Zij heeft haar hevig lijden met voorbee[ldig] geduld gedragen en stierf zacht en kalm, vol vertr[ou]wen op Gods vaderlijke liefde,

C. VAN HASSEL.

AMSTERDAM, 14 Januarij 1858.

(4034) Heden overleed tot onze diepe droefheid, [in] den Huize *het Toorentje* alhier, in den ouderdom [van] ruim 78 jaren, onze waarde Vader en Behuwd[va]der, de Wel-Edele Zeer Geleerde Heer BENJAM[IN] EGBERTUS CORNELIUS SEIGNETTE, Oud M[ed.] et Art. Obst. Doctor.

E. A. C. SEIGNETTE, Med. Do[ctor.]

NIEUWER-AMSTEL, 15 Januarij 1858.

Uit aller naam.

(4032) F. T. EVERARD, J. FEIJE, T. J. B. WE[S]TERWOUDT, H. J. VAN OGTROP, G. E. VA[N] RIET, H. B. LOMANS Bz., J. N. A. MEIJE[R,] W. M. G. HEUKENSFELDT en H. G. DE WILD[E,] Makelaars, zullen op Dingsdag den 26sten Januarij 18[58] en volgende dagen in het Lokaal voor Publieke Ver[]koopingen door Notarissen op den

Singel bij de Gasthuismolensteeg,

ten overstaan van den Notaris T. J. VAN RIET, ver[]koopen:

Eenen allezins deftigen, goed onderhouden, vrij a[an]gebreiden

INBOEDEL,

waarbij voornamelijk melding verdienen de fraaije **Ju[]weelen, Horologiën, Gouden-** en vele **Zilve[]ren werken,** eenige **Munten** en meerdere

KOSTBAARHEDEN;

precieuse Lijnwaden, kapitale Bedden, Tapijten en Spiegels, eene kleine Collectie **Schilderijen,** precieuse Pianinos, excellent **Speelwerk** door LEIB, Pendules, Mechanique Voorstelling met uur- en speelwerk en klokkengelui, de zeer solide **Meubelen,** en eindelijk eene welgeconserveerde

BIBLIOTHEEK.

Al hetwelk meerendeels is nagelaten door wijlen den Wel-Eerwaarden Heer

J. G. VAN DER AA,

in leven Deken en Pastoor te Ouderkerk aan den Amstel, en door wijlen den Wel-Eerw. Heer

W. [illegible],

in leven Pastoor te Nes en Zwaluwbuurt.

Breeder volgens Catalogus en afzonderlijke Notitie der Boeken bij gemelde Makelaars, bij den Notaris H. J. VAN MENS te Ouderkerk en bij den Heer N. DE BRUIN, Mr. Timmerman, te Nes en Zwaluwbuurt te bekomen.

Vrijdag en Zaturdag particulier en Maandag te voren voor een ieder te zien.

DE TOESCHOUWER.

Het laatste Nommer van den jaargang 1857 is verschenen. Sedert het aangevangen jaar 1858 zal dit Tijdschrift uitkomen bij den Heer J. H. BAARMAN.

Het nu verschenen Nommer behelst: HET CHINEESCHE KEIZERRIJK. (slotartikel) Mr. C. A. J. Heydenrijck: SIR ROBERT PEEL (slotartikel). De Bouwvallen van mijn klooster.

C. L. VAN LANGENHUYSEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.